

Subotowicz, Mieczysław

[Proszę o zamieszczenie]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 34/3, 727-728

1989

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Warszawa, 14 kwietnia 1989

Pan Prof. dr. T. Bieńkowski
 Redaktor Naczelny
 „Kwartalnika Historii Nauki i Techniki”
 w miejsu

Szanowny Panie Profesorze!

W moich *Przyczynkach do biografii J. Komarzewskiego* (Kwartalnik HNiT, 33 (1988), s. 495) na skutek przykrego przeoczenia nie wykorzystano w pracy p. prof. Z. Libiszowskiej: *Podróże naukowe generała Jana Komarzewskiego* (W:) *Komisja Edukacji Narodowej, Łódź 1972* (Zeszyty naukowe UL s. I zesz. 88). Praca ta zasadniczo zmieniła stan badań i skorygowała dotychczasowe przedstawienie biografii generała. Poprawione przez p. prof. Libiszowską kalendarium życia Komarzewskiego omawiana w Kwartalniku jego korespondencja z Herschelem już tylko uzupełnia.

Teodolit górniczy („grafometr”) Komarzewskiego opisał bliżej i krytycznie ocenił K. Sawicki w „Kwartalniku Historii Nauki i Techniki”, R. 17 (1972), s. 491—503 (*O zainteresowaniach naukowych i technicznych generała Jana Komarzewskiego*).

Z wyrazami poważania
 Jerzy Dobrzycki

Proszę o zamieszczenie w Kwartalniku HNiT następującego tekstu stanowiącego uzupełnienie mojego artykułu z Kwartalnika 1988 s. 485—493.

W najstarszej bibliografii znajduje się tablica genealogiczna rodu Magni z linii Lurago Marinone-Como. Tablica ta została sporządzona na podstawie archiwów hrabiów Magnis w Strażnicach (Strassnitz) oraz materiałów genealogicznych z Mediolanu i Como przez A. Engelmana. Omawiana tablica zaczyna się od Kaspara Magni, urodzonego w Lurago około 1330 r. Z kolei wymienieni są następujący członkowie rodu Magni: Jan (ur. około 1365 r.), Kaspar (ur. 1390—95), Stefan (około 1425 r.), Franciszek (ur. 1450), Aluisio-Ludwik (około 1485 r.), Jan Batista (1508—10), Konstantyn (1537—39), ojciec siedmiorga dzieci, wśród nich Maksymiliana (Waleriana — 1586 r.) oraz przyszłych hrabiów — Filipa (ur. około 1590 r.) i Franciszka (ur. 1598 r.) młodszego brata Waleriana i właściciela majoratu w Strażnicy (Strassnitz), od którego pochodzi linia morawska rodu Magnich. Po śmierci Franciszka (1652) dziedzicem majoratu został jego bratanek, Franciszek Stefan Magnis, syn Filipa.

Do Pragi Czeskiej przeniósł się ojciec Waleriana, Konstantyn, w ostatnim dziesięcioleciu XVI w. Zmarł w Pradze w 1606 r. Konstantyn Magni był bankierem. W latach 1573 i 1575 wspierał on finansowo zwolenników habsburskiego kandydata na tron polski. Pomagali mu w interesach jego bracia: Karol osiadły w Austrii i Alojzy z Mediolanu.

Z powyższych danych wynika, że rodzina Magni (Magno, Magnus, Magnis) pochodzi z linii włoskiej z Lurago.

W *Biographisches Lexicon des Kaisertums Osterreich*, Teil XVI, Wien 1867, str. 268—273 C.v. Wurzbacha zawarta jest informacja o szwedzkim pochodzeniu rodu Magni, która została powtórzona w herbarzu E. Kneschkego. Brak informacji o źródłach, na podstawie których podano wersję o szwedzkim pochodzeniu rodu Magnich. Może to być błędna informacja podana przez autorów genealogii rodu, którzy dorabiali nieraz fakty oparte na zmyśleniu lub pobożnych życzeniach, aby uatrakcyjnić historię opisywanego rodu. Możliwe jest także istnienie w kilku krajach różnych linii Magnich (Magnisów), spokrewnionych lub niespokrewnionych ze sobą.

Autor niniejszego artykułu pragnie podziękować doktorowi Jerzemu Cyganowi z Istituto Storie Cappucini w Rzymie i Zakonu Kapucynów w Lublinie za niektóre informacje o historii rodu Waleriana Magni.

Mieczysław Subotowicz

Warszawa, dn. 12 maja 1989 r.

Szanowny Pan
Prof. dr hab. Tadeusz Bieńkowski
Redaktor Naczelny
„Kwartalnika Historii Nauki i Techniki”

Wielce Szanowny Panie Redaktorze!

W trzecim numerze „Kwartalnika Historii Nauki i Techniki” z 1988 r. opublikowany został artykuł p. Barbary Kuźnickiej zatytułowany *W poszukiwaniu nowej interpretacji dziejów lekoznawstwa*, w którym autorka nawiązując do problematyki medycznej starała się m.in. przedstawić propozycje badawcze dziejów lekoznawstwa. W związku z tym artykułem lekarzowi — historykowi medycyny nasuwa się parę uwag.

Nie wchodząc głębiej w meritum poruszanego przez autorkę zagadnienia, czyli możliwości badań interdyscyplinarnych w historii farmacji, trudno jednak oprzeć się stwierdzeniu, że takie możliwości istnieją w każdej dziedzinie historii nauki, bowiem żadna z nich nie rozwija się w próżni. Poza tym, w swoich propozycjach